

"המעט שאנו, החיים, יכולים לגמול לחברינו המתים -
הוא הזיכרון ההולך אחריהם ואיתנו"
יצחק רבין

ברוך דיאמנט

נולד 1919/1920 תרע"ט

נפל 17.10.1938 כ"ב תשרי תרצ"ט (שמחת תורה)

נחקר בידי: ירון שלג

"כי מדי דברי בו זכר אֶזְכְּרֶנּוּ עוֹד" (ירמיהו לא, יט)

ארגון המתנדבים 'לתת פנים לנופלים', עוסק בהנצחה של חללי מערכות ישראל אשר נפלו טרם קום המדינה ובמלחמת השחרור. מתנדבי הארגון עוסקים בקידום תוכניות ופעולות הנצחה שונות. עיקר תשומת הלב מופנה להשלמת פרטי חייהם של חיילים עלומים, אשר מצבותיהם חסרות מידע וקורותיהם ותמונותיהם, באתר יזכור של משרד הביטחון, חסרים. רובם של אותם חיילים עלומים הינם ילידי אירופה, נצר אחרון למשפחתם, שרידי וניצולי שואה או חיילים בודדים מארצות ערב. לחלקם אין קבר או מצבה לפקוד וסיפור חייהם הוא היחיד שמנציח זכרם.

לצד חללי מערכות ישראל, קיים הארגון פרויקט מיוחד עם המוסד לביטוח לאומי לקידום הנצחה של נפגעי פעולות איבה, אשר נרצחו בפרעות תר"פ-תרפ"א, במהלך המיזם סייע הארגון להשלמת סיפור חייהם החסר ומציאת תמונותיהם של הנופלים.

לצורך השלמת סיפור חייהם החסר, נוברים החוקרים, בארכיונים בארץ ובחו"ל, מנסים לאתר בני משפחה וחברים ולדלות כל קצה חוט ומידע שיכול להוביל להשלמת סיפור חייהם החסר ובעיקר תמונת פניהם.

המסמך הזה, הינו סך המסמכים שנמצאו אודות החייל אשר אפשרו למעשה, סיפור קורותיו והשלמת סיפור חייו שהיה חסר.

תמונת קברו של ברוך דיאמנט

חלקה הצבאית בבית הקברות של כפר גלעדי. הקבר ניזוק (צד שמאל) בעקבות סופה בשנת 2018, והוקם מחדש (באמצע) ע"י משהב"ט. צילם וסיפר עמוס רחמן שאביו אריה (ליובה) רחמן נהרג גם הוא באותו אירוע.

מקור:

[ברוך דיאמנט](#) Billiongraves site

קברו נמצא בבית העלמין בכפר גלעדי.

"כי מדי דברי בו זכר אֶזְכְּרֶנּוּ עוֹד" (ירמיהו לא, יט)

קורות חייו של ברוך דיאמנט

מקור: ארכיונים, עיתונות, צאצים, ועוד

אביו מנחם אליעזר נולד בטבריה והיה דור חמישי בארץ. אמו פנינה (בת יוסף קליינמן), שהתאלמנה מבעלה הראשון, עלתה לארץ מרוסיה עם בנה אברהם ומסופר שהושלכה לכלא ע"י השלטון העותומני. בטבריה הכירה את אליעזר שהיה שוטר וכונה "המוכתר בטבריה". הם נישאו,

האב מנחם אליעזר נולד בטבריה, דור חמישי בארץ. האם פנינה (שפירא מנישואים קודמים, בת יוסף קליינמן) התאלמנה מבעלה הראשון ברוסיה/אוקראינה, עלתה לארץ עם בנה אברהם, ומסופר שהושלכה לכלא בידי השלטון העותומני. בטבריה הכירה את אליעזר שהיה שוטר וכונה "המוכתר בטבריה" שפעל לשחרורה, הם נישאו, ונולדו להם חמישה ילדים: ברוך, חנה, עמנואל, אסתר ומלכה. זמן קצר לאחר שברוך נהרג, נפטר אביו מנחם משברון לב ואם המשפחה פנינה עברה עם חמשת הילדים לנווה צדק בתל אביב.

ברוך היה חבר בתנועת הנוער העובד חולתא מיסוד המעלה ונאמר שהיתה לו שם חברה בשם **יהודית**.

אחותו חנה נישאה ליהושע קירשנבויים ונרצחה בטבח מעלה עקרבים בשנת 1954.

ברוך כילד יושב בקדמת התמונה ובמרכזה

מנחם אליעזר
דיאמנט אביו של ברוך

פנינה דיאמנט אמו של ברוך

"כִּי מֵדִי דְבָרִי בּוֹ זָכַר אֶזְכְּרֶנּוּ עוֹד" (ירמיהו לא, יט)

קורות חייו של ברוך (המשך)

מקור: ארכיונים עיתונות צאצים ועוד

חודשיים וחצי לפני נפילתו ברוך נפצע ברגלו
באחת ההתקפות על הדייגים וכשהחלים חזר
לעבודתו בים.

הצפה, 1 אוגוסט 1938 — התנסשותיגחיי | *_ יגי
[כתבה]

הדפסה חזרה

עמוד 1

התנקשות בדייגי חולתא

שלושה חברים מקבוצת "חולתא"
מיסוד המעלה, שעסקו בדייג במשך
כל ליל א' בעבר המזרחי של מי-
מרום, הותקפו ביריות ב-4.20 לפנות
בוקר, כשעמדו לחזור הביתה. ברוך
דימאנט נפצע קל ברגלו והועבר
לבית החולים "שווייצר" בטבריה
בנסיגתם חזרה בסירה השיבו אש.
לקראתם יצאה בכל המהירות סירת
מניע מיסוד המעלה והעבירה אותם
ליסוד המעלה.

"כי מדי דברי בו זכר אֶזְכְּרֶנּוּ עוֹד" (ירמיהו לא, יט)

חברות בהגנה

מקור: ארכיון ההגנה

ברוך היה גם חבר בארגון "ההגנה" כשומר/נוטר/שוטר/גפיר/ (כך הופיע בעיתונים השונים).

מסמך זה מוכיח כי בעת נפילתו היה ברוך בן 18 ולכן נולד ב 1919 או 1920.

צ'אמנט ברוך

יחידות - נרצח על השמדתו בהתקפת על יחידה של סירות
מספר

ב"ה תשרי תרצ"ח (17.10.38)

זן 18

יחידה " 12.5.40 מס' 4
מספר, תאריך " 19.4.39 מס' 4 (תאריך מילוי ב"ה תשרי
(18.10)
חלוקת כנען, מספר תאריך " (מסל מילוי כיסוי התאריך)

"כי מדי דברי בו זכר אֶזְכְּרֶנּוּ עוֹד" (ירמיהו לא, יט)

נפילתו של ברוך

מקור: עיתון חולתא מיום כ"ה תשרי תש"ח 1947

ג'ואיש כרוניקל מיום 21.10.1938

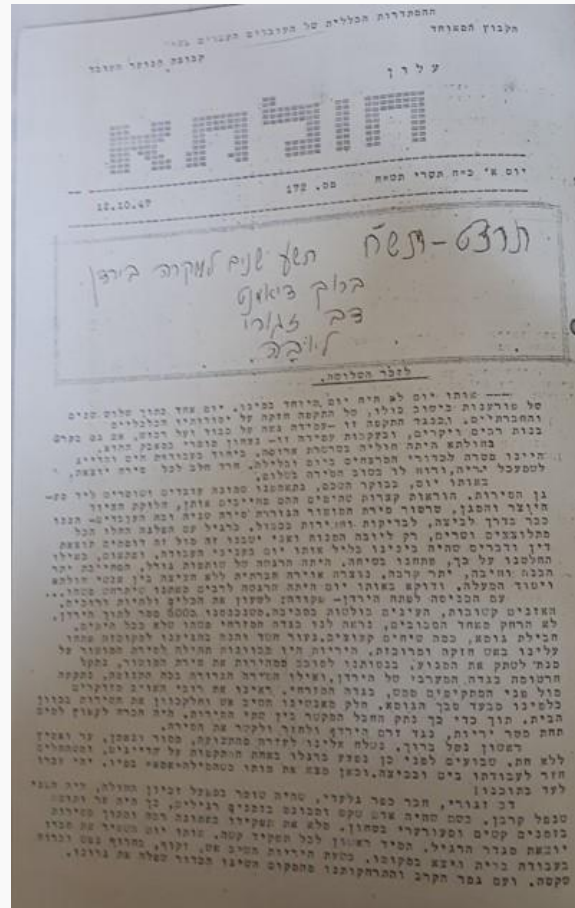
"אותו יום לא היה יום מיוחד במינו. יום אחד בתוך שלוש שנים של פורענות בישוב כולו... היינו מטרה לכדורי המרצחים, ביום ובלילה חרד כל לב לכל סירה יוצאת.

באותו יום בבוקר השכם נתאספנו שמונה עובדים ושומרים ליד מעגן הסירות... הננו כבר בדרך לביצה... עם הכניסה לפתח הירדן- פקודה: לטעון את הכלים ולהיות דרוכים..משנכנסנו כ 300 מטר לתוך הירדן נעור חשד והנה בהגיענו למקום זה פתחו עלינו באש חזקה ומרוכזת... חרטומה של סירת המוטור נתקל בגדה והיא נתקעה מול פני המתקיפים ממש...חלק מאנשינו השיב אש וחלק כיוון את הסירות בכיוון הבית...

ראשון נפל ברוך שנשלח אלינו לעזרה מהתנועה והיה מסור ונאמן, ער ואמיץ ללא חת. שבועיים לפני נופלו הוא נפצע ברגלו באחת ההתקפות על הדייגים ומשהחלים חזר לעבודתו בים ובביצה וכאן מצא את מותו כשהמילה "אמא" בפיו".

באותה התקפה נהרג גם חברו דב זאגורי ומאוחר יותר אריה רחמן.

הערה : על פי העיתונות הפציעה בדייג בכנרת היתה כחודשיים לפני הנפילה (י.ש).

Two Jewish ghaffrim, Dov Zaguri, aged thirty-two, and Moshe Baruch, aged twenty-eight, were killed and six others were wounded when patrolling Lake Huleh in a motor boat. They were attacked by a large Arab gang, but returned the fire, and it is believed that some of the attackers were wounded.

"כִּי מֵיָדִי דְבָרִי בּוֹ זָכַר אֶזְכְּרֶנּוּ עוֹד" (ירמיהו לא, יט)

מקור: עיתון חולתא כ"ה תשרי תש"ח - 1947 - ארכיון יד טבנקין

"הוא בא אלינו מהתנועה לעזרה כנערים אחרים, כולם שבו לבית ההורים והוא נפל... שקט... גם חבר כמעט שלא נמצא לו בינינו... אולי חשב ורצה להישאר בתוכנו... אך לא הספקנו להכירו. עבד, נשא בעול ושתק. מעולם לא דיבר על חיי חברה... אך בעבודה היה כאחד מאיתנו וכאחד מאיתנו נפצע בצאתו לדייג ורק אז בהיפצעו נודע לנו על בית חם ורך ועל עבודה קשה מילדותו. גורל אחד כהרבה נערים עובדים..."

אך בצאתו פעם אחרת לים לעבוד ולהסיר קללתו וקללת הביצה הממארת המסובבתתו- נפל וזעקתו בפיו לאם.

נפל ועודנו נער ואיננו יודעים אם יש מי שיבכהו אך ידענו- אחינו הוא."

20

הוא.

הוא בא אלינו מהתנועה לעזרה כנערים אחרים. כולם שבו לבית ההורים והוא נפל... שקט... גם חבר כמעט שלא נמצא לו בינינו... אולי חשב ורצה להישאר בתוכנו... אך לא הספקנו להכירו. עבד, נשא בעול ושתק. מעולם לא דיבר על חיי חברה... אך בעבודה היה כאחד מאיתנו וכאחד מאיתנו נפצע בצאתו לדייג ורק אז בהיפצעו נודע לנו על בית חם ורך ועל עבודה קשה מילדותו. גורל אחד כהרבה נערים עובדים..."

8:23

21

נפל. וזעקתו בפיו לאם ואיננו יודעים אם יש מי שיבכהו אך ידענו- אחינו הוא."

"כי מדי דברי בו זכר אֶזְכְּרֶנּוּ עוֹד" (ירמיהו לא, יט)

ידיעה מעיתון הארץ מיום ה-18/10/1938 על האירוע שבו נפל ברוך דיאמנט

מקור: ארכיון הספריה הלאומית עיתון הארץ

"הבוקר נורו יריות על שוטרים יהודים ומתיישבים ביסוד המעלה בשעת שיט בסירות מוטור בים כנרת לשם משמר. היריות נורו מן הגבול הצפוני. שני שוטרים - דוד זאגורי וברוך דיאמנט נהרגו ושישה אחרים נפצעו.

לסיור יצאו שמונה נוסעים יהודים בשלוש סירות וכשהגיעו הסירות לנקודה צפונית למי מרום במוצא לים, ירו עליהם הרבה יריות מן המארב אנשי כנופיה שהסתתרה בתוך קנה סוף שבביצת החולה.

השוטרים השיבו ביריות.

ברוך דיאמנט יליד טבריה חבר קבוצת הנוער העובד חולתא מיסוד המעלה נפגע בכדור בליבו ומת מיד".

דב זאגורי, ברוך דימאנט, משה אהרן כרמי

החרם על שכלתי אפשרות היות זריקת הפצצה מחוץ לחומה. מן ההתפוצצות נסענו באופן קל 4 ערבים.

מוסרים מקרה זה בפרטות כדי להביא חיש שמועות שנפוצו, כאילו הפצצה נזרקה לתוך החרם מבחוץ.

בשעה 1:30 אחר הצהריים נזרקה שתי פצצות על המשטרה הצבאית בקרבת כנרת דוד, נורו גם יריות על השוטרים, שהשיבו באש. לא היו אבדות.

עוצר של 24 שעות הוטל על העיר העתיקה בירושלים החל משעה שבע בערב.

ההתפוצצות בעיר העתיקה נמשכה הבוקר, סמוך לשעה 10 נורו שתי יריות מחומת העיר העתיקה ליד שער שכם, על פועלי חברת החשמל הירושלמית. שני פועלים נפצעו, שני נוספים נפצעו. אחת נורו שוב יריות על הפועלים והמשטרה השיבה באש, איש לא נפגע.

הוטל עוצר 300 ערבים נאכדו ברמלה בשבת, בשעה 10:15 ניסו ערבי לירות בשוטרי בריטי בקרבת תחנת המשטרה ברמלה. האקדח לא פעל והאיש ברח. מיד הוטל עוצר על העיר שהוקמה על ידי הצבא ונערכו חיפושים. בשלוש מאות איש נלקחו על ידי הצבא לצרפת לשם הקידוח.

(הסוף בעמ' 2 טור 4)

חור הנציב העליון

ביום ב' סמוך לשעה 12 בעהרים הגיע לשדה התעופה בעטרות, ה. מ. הנציב העליון סיר הרולד מקמיכאל. ה. מ. הגיע שלוש לפנות ערב לאלכסנדריה ואתמול חזר לארץ.

באו לקבל את פניו ראשי הפקידות האזרחיות והצבא בירושלים, ובהם המד כיר הראשי מר באטרשיל ומפקד הצבא הגנרל הוינג.

יום אתמול בירושלים

בשעה 11 בבוקר נזרקה פצצה אל משמר שוטרים בקרבת דאראל א טאר בונה בעיר העתיקה בירושלים. שוטרי בריטי נפצע פצע קל. שוטרים, שבאו למקום לחסור את ענין זריקת הפצצה, הותקפו ביריות והשיבו באש. בשעה מאוחרת יותר הובאה לבית החולים הממשלתי נפגעת של ערבי הרונ ביריה, וערבי שני הובא פצוע. גם נער יהודי נפצע ברגלו על ידי הפצצה. (סופרנו מוסר: שם הנער הפצוע אייר וים שלמה אוריסון, בן 15, הוא הובא לבית החולים, "הרסה" במקום ישנותה. מעכו איננו רציני). בבוקר ראו שוטרים בריטיים, שהיו במשמר על גג המוואז, התפוצצות בחרם א-שאריף בין הכר תל המזרחי ומין החומה המזרחית של החרם והרמה שקליה נמצאת אכן השתתף. ההתפוצצות היתה במרחק בזה מן החומה החיצונית של

הבוקר נורו יריות על שוטרים יהודים ומתיישבים ביסוד המעלה בשעת שיט בסירות מוטור בים כנרת לשם משמר. היריות נורו מן הגבול הצפוני. שני שוטרים - דוד זאגורי וברוך דימאנט נהרגו ושישה אחרים נפצעו. שמונתם: עמיחי לוינסקי, אריה לחמן, שמעון ניסנסקי, יעקב אלפסי, בנימין כחולי ודוד מורחני.

סופרנו מוסר: אתמול ב-7 בבוקר יצאו לסיור מיסוד המעלה לירדן 8 נוסעים יהודים בשלוש סירות. כשהגיעו הסירות לנקודה צפונית למימזרם במור צא לים, ירו אליהם הרבה יריות מן המארב אנשי כנופיה שהסתתרה בתוך קנה הסוף שבביצת החולה. השוטרים הנוספים מכין הנוסעים השיבו ביריות. מן היריות נפגע בראשו דב זאגורי, בן 27, ומת במקום. יליד פולין, כמה שנים בארץ, חבר במשק בפרדלעדו ושימש שומר בכפר החולה. ברוך דימאנט, בן 18, יליד טבריה, חבר קבוצת הנוער העובד חולתא מיסוד המעלה, נפגע בכדור בלבן ומת מיד.

מן היריות נפצעו גם השאר: המהנדס אריה לחמן, בן 32, נפגע בחזהו ונפצע פצעים אנושים, בן נפצע קשה בירכו הימנית עמיתו לוינסקי. באופן קל נפצעו: יעקב אלפסי, מיסוד המעלה, דוד מורחני, מיסוד המעלה, שמעון ניסנסקי ובנימין כחולי. הפצוע רחמן הפס בהנה הסירה ובעזרת חבריו הצליח להמלט ולהגיע לחוף יסוד המעלה, ניתנה להם עזרה ע"י ד"ר שטרנסקי. את הפצועים העבירו מיד לבית הספר ריה, מעכו של א. רחמן רציני, מעכו של עמיתו לוינסקי קשה. שאר הפצוע

משטר צבאי בארץ ישראל?

צבאי דוגמת מה שהונח באזורי אחרים בצפון הודו. בקשר עם הצעת זו

לונדון, 16. סופרו הפוליטי של "סאנדיי האפני" כותב, כי מהכנס

"כי מדי דברי בו זכר אֶזְכְּרֶנּוּ עוֹד" (ירמיהו לא, יט)

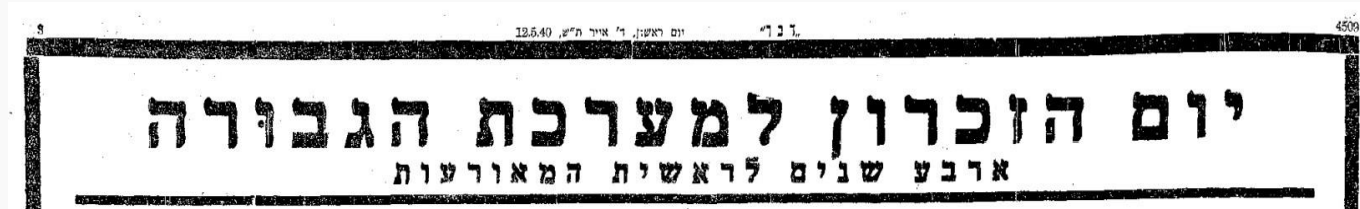
אזכורים נוספים בעיתונות לגבי אזכרות לברוך דיאמנט

מקור: : עיתוני "דבר" ו"הארץ" משנת 1940

"דבר" 12.5.1940 עמוד 4

יום זיכרון למערכת הגבורה ארבע שנים לראשית
המערכות ב- 12.5.1940 ע' 4

ברוך היה פועל ונוטר חבר קבוצת חולתא

ד"ר זאנורי
פועל ונוטר. חבר כסדרניצ'עדי. נרצח על טשטרי
תו בהחלפת ידיות על סידת טוטור. ביום כנרת
בכ"ב תשרי, תרצ"ט (17.10.1938).
ברוך דיאמנט
פועל ונוטר. חבר קבוצת חולתא. בכ"פ.

"הארץ" 19.4.1939 עמוד 4

"זיכרון לארבע מאות תשעים ושש נפש שנפלו
חללים בשלוש שנות הדמים בארץ"

ברוך היה בן 18, מכאן שהיה יליד 1919 או
1920

378. דב זאנורי, בן 27, נרצח על יד
ים כנרת, בכ"ג תשרי, 18.10.
379. ברוך דימאנט, בן 18, כנ"פ.
380. אריה רחמן, בן 32, כנ"פ.

"כי מדי דברי בו זכר אֶזְכְּרֵנוּ עוֹד" (ירמיהו לא, יט)

זיכרון מרגש שכתב עמוס רחמן בנו של ההרוג הנוסף אריה רחמן

מקור: זיכרון מרגש שכתב לי בנו של חלל נוסף (אריה רחמן) שנרצח גם הוא באותה תקרית דמים

רקע

במהלך החיפושים הייתי בקשר עם עמוס רחמן בנו של חלל נוסף בתקרית הדמים וכאשר סוף סוף נמצאה התמונה שכה רבות עמלנו על איתורה מצאתי לנכון לשלוח לו אותה.

התמונה עוררה אצלו זיכרון מדהים ולהלן מה שכתב:

"אחרי הפיגוע באוטובוס, בעת שהתארחתי אצל חבר אגד בקרית אתא, הוא לקח אותי על הלמברטה שלו לניחוח אבלים אצל נהג אגד שאשתו חנה דיאמנט נהרגה באוטובוס במעלה העקרבים ב-1954. כאשר הוא שמע שאני מכפר גלעדי הוא אמר לי שהיה לחנה אח שקבור בבית העלמין בכפר גלעדי אבל אף אחד לא מכיר אותו, כאשר הוא אמר לי את השם ברוך דיאמנט, אמרתי לו שאני לא רק מכיר אותו אלא שהוא נהרג ב-1938 בסירה יחד עם אבא שלי אריה רחמן.

לימים ניסיתי להגיע אליו שוב אך החבר שהביא אותי אליו עזב את קריית אתא ולא זכר על מי אני מדבר. כך הדבר נשכח מזיכרוני, ורק כעת נזכרתי".

עמוס נפטר ב 12.12.2023.

"כי מדי דברי בו זכר אֶזְכְּרֶנּוּ עוֹד" (ירמיהו לא, יט)

תמונות עם ברוך דיאמנט

צד ימין:

תמונה באדיבותה של מיכל פלדינגר,
נכדתה של חנה אחת מאחיותיו של ברוך.

צד שמאל:

תמונה באדיבותה של רונית צעירי, בתה
של מלכה, אחותו של ברוך.
ברוך הצעיר מופיע כאן בקדמת התמונה
ובמרכזה.

"כי מדי דברי בו זכר אֶזְכְּרֶנּוּ עוֹד" (ירמיהו לא, יט)